

БІЛОЦЕРКІВЦІ

№ 12 (23)

31 грудня
2013 року

ВІСНИК БЛАГОДІЙНОГО ФОНДУ КОСТЯНТИНА ЄФИМЕНКА WWW.EFIMENKO.ORG

*Дорогі земляки!
Щиро вітаю Вас із Новим 2014 роком!
Нехай він буде світлим, добрим,
успішним і незабутнім!
Нехай подарує радість і благополуччя,
затишок і любов, добробут і надію!*

*Із повагою та незламною вірою в добро
щиро Ваш
Костянтин Єфименко*

ІЗ НЕЗЛАМНОЮ ВІРОЮ В ДОБРО!

Уже відходить в історію 2013-ий рік... Яким він був? Саме на це запитання кожен із нас, проаналізувавши пройдений період життя, дасть власну відповідь. А зустрічаючи наступну календарну віху, маємо підбити підсумки й окреслити нові плани на майбутнє. Отож «Білоцерківці» запросили на вже традиційне передноворічне інтерв'ю Костянтина Єфименка - голову Благодійного фонду.

- Костянтине Олексійовичу, яким цей рік видався для фонду?

- Чесно кажучи, насиченим і дієвим. У році, що минає, Благодійний фонд працював переважно над проектами, започаткованими ще в 2011, а це «Будівництво храму» та «Академія пенсіонерів». Крім того, велася відповідна робота з особистими зверненнями білоцерківців, які потрапили в скрутні життєві обставини, і правління приймало рішення про надання посильної допомоги, особливо на лікування та реабілітацію дітей. Взяли участь у підготовці та проведенні святкового концерту до Дня міста за участю гуртів «ДДТ» і «Брати Карамазови». Підписали з управлінням освіти і науки спільний проект «Єдність поколінь», за яким робимо перші кроки щодо налагодження співпраці між представниками Академії пенсіонерів та учнями загальноосвітніх шкіл міста. Докладаємо максимум зусиль, аби чимшвидше завершити будівництво храму Георгія Победоносця на Замковій горі й приступити до музеєфікації підмурівків давньоруського храму та благоустрою дитинця Білої Церкви.

- Справді, за цей рік потужно виріс храм на Замковій горі, а восени, на День міста, навіть відбувся перший молебень під його стінами. Що залишається зробити, аби завершити розпочате?

- Зараз тривають роботи з монтажу

та запуску вентиляційної системи, опалення, підготовка до заливки підлоги. Уже встановлені вікна по всьому периметру церкви, виготовляються за окремим проектом двері. Створюється концепція розпису храму, а коли вона буде детально обговорена й затверджена відповідними фахівцями, приступимо безпосередньо до розпису стін і стелі.

- Чимало позитивних відгуків у місті на адресу «Академії пенсіонерів»...

- Так, більше трьох з половиною тисяч людей поважного віку Білої Церкви відвідують 32 клуби Академії пенсіонерів, де вони можуть відпочити в колі однолітків, поспілкуватися з однодумцями, знайти нових друзів, навчитися чомусь новому й сучасному, на що колись не вистачило часу чи можливостей, відзначити свій день народження або інші свята, зустрітися з цікавими людьми міста, відправитися в захоплюючу подорож Київщиною, відвідати басейни й театр тощо. Дуже приємно, що на самкінець цього календарного року до нас надійшла заява з проханням створити 33-й клуб на базі громадської організації. А це означає, що проект потрібен людям, адже вони прагнуть спілкування і мають бажання жити на пенсії насиченим і цікавим життям.

- Пане Костянтине, на початку року вами був започаткований ще один проект, інформація про який майже не надходила до прес-центру

фонду. Він стосується делікатної теми, але має досить прозору назву - «Допоможи народитися дитині». Чи є певні результати саме в цьому проекті?

- Звичайно, є! Дійсно, до цього проекту було залучено 8 сімейних пар. Уже в однієї з них народився нещодавно хлопчик, четверо сімей чекають на довгожданих дітей, в однієї пари буде двійня - хлопчик і дівчинка. А ще три пари продовжують «боротьбу» за щастя стати батьками під наглядом досвідчених медиків, і ми сподіваємося, що результат також буде позитивним!

- Який минулоріч наважилися взятися за такий непростий проект, то що нового запланували на 2014-ий рік?

- Ми плануємо оголосити серед випускників вищих навчальних закладів у царині образотворчого мистецтва конкурс на створення кращої картини про Білу Церкву. Хочемо на тиждень запросити до міста 100-150 молодих художників з усієї України. Для цього буде встановлено ряд премій і нагород від фонду. Цікаво, яким вони побачать наше місто, беручи участь у конкурсі поки що з робочою назвою «Місто Біла Церква - древнє і сучасне». А ще в планах - організація майстер-класів із образотворчого мистецтва для білоцерківських дітей із залученням студентів Київської національної академії образотворчого мистецтва. Крім того, не полишаємо думку про створення в місті дитячого лялькового театру.

- Що допомагає утримувати започатковані традиції і що надихає на нові проекти?

- І допомагає, і надихає - любов до рідного міста, а також незламна віра в добро, а, як кажуть, по вірі нашій нам і вздасться! Можливо, не все вдається так, як хотілося б, але щиро прагнемо зробити наше місто над Россю і його мешканців хоч трішечки щасливішими.

АНОНС

ЄДНІСТЬ ПОКОЛІНЬ

Отож нічия?! Ні! Бо клуб Академії пенсіонерів швидко взяв емоційно невпевнений штурвал конкурсу у свої досвідчені руки й оголосив: «Перемогу віддаємо нашим юним, завзятим, амбітним, дерзновенним суперникам - має перемогти молодість, це їм іти в майбутнє!» І тут зірвався шквал оплесків і вигуків - так реагувала на присуджену й заслужену перемогу команда учнів БЗШ № 22 «Максимум»!

4-5 стор.

НАШІ ТРАДИЦІЇ

Представляючи власне хобі, Ольга Денисюк із клубу «Промінь надії» демонструвала ікони, вишиті бісером, розповідаючи про кожного святого на іконах. Ольга Ковальчук - представниця клубу «Криниця життя», продемонструвала вироби із в'язання, супроводжуючи все це власними віршованими рядками. Надія Матика, членкиня клубу «Надія», здивувала журі й глядачів своєю консервацією та витворами кулінарного мистецтва...

6 стор.

СПОРТ ЮНИХ

А ще Марія Віталіївна з гордістю говорить, що не розчарувалася у виступі жодного свого вихованця на турнірі, але дуже хвилювалася перед виходом на лід за кожного, десять закралася думка: «А раптом хтось злякається?» Та, обійнявши й підтримавши своїх фігуристів, тримала кулачки за результат, потайки молилася, щоб не падали й не губилися. Хоча вже змалечку їх учить: у спорті немає слів на кшталт «не хочу», «не можу», «не буду», «боюся», вони звикають до одного універсального: «треба».

7 стор.